

**130 години
периодичен печат
В Тутракан**

**55 години
Вестник "Тутракански глас"**

**10 години
Вестник "Напредък"**

ИСТОРИЯ НА ПЕРИОДИЧНИЯ ПЕЧАТ НА ТУТРАКАН

Поглед към миналото на периодичния печат В Тутракан - поглед към историята на града

Факсимилие на първи брой на в. „Бряг“, 6 септември 1887 г.,
запазен в архива на Никола Обретенов

През периода от 1887 г. до 1944 г.
в Тутракан излизат 9 издания:

- „Бряг“ – 1887 г.
- „Бранител“ – 1902/1903 г.
- „Тутракански общински вестник“ –
има две издания – 1902/1903 г. и 1911 г.
- „Тутракански вести“ – 1903 г.
- „Тутраканец“ – 1903 г.
- „Ръководител“ – 1903/1905 г.
- „Напредък“ – има две издания –
1909/1911 и 1940/1944 г.

По броя на периодичните издания Тутракан се нарежда на трето място сред добруджанските български градове. Това дава възможност общинският живот да бъде погледнат от различни гледни точки, в обсъждането на наболелите проблеми да участват различни слоеве на населението. Местният периодичен печат, макар и нередовен в своите изяви, увеличава възможностите за по-широко обществено въздействие. Той е ценен извор на информация за миналото на Тутракан и региона му.

Българското начало

Появата на българския периодичен печат става близо 200 години след издаването на първите европейски печатни издания. През първата половина на XIX в., като проявление на стремежка на българския народ към национално и духовно освобождение, се появяват първите български печатни периодични издания. През 1844 г. Константин Фотинов създава първото българско списание „Любословие“ (пробният брой се появява през 1842 г.), а през 1846 г. Иван Богослов издава първия български вестник „Български орел“.

След Освобождението започва бързо развитие на периодичния печат. Съдържанието и характера на българските вестници отразяват поляризацията на политическите сили в България, както и създаването на новите социални структури и групи, отношенията между тях и самите хора.

Началото в Тутракан

в. „Бряг“ поставя началото на периодичния печат и журналистиката в Тутракан. Първият брой се появява на 6 септември 1887 г., а вестникът излиза до 4 октомври същата година. Негов отговорник е Т. Кескинев. Изданието се отпечатва в печатницата на А. Д. Василева. Макар че вестникът обявява на читателите си, че „ще бъде независим от всякакви външни и вътрешни влияния“, той е на правителствени позиции при управляващата Народолиберална (Стамболовистка) партия. Има отпечатани само 5 броя, от които са запазени само първият и последният.

Тутракан, 1910 г.

Терминът „вестник“

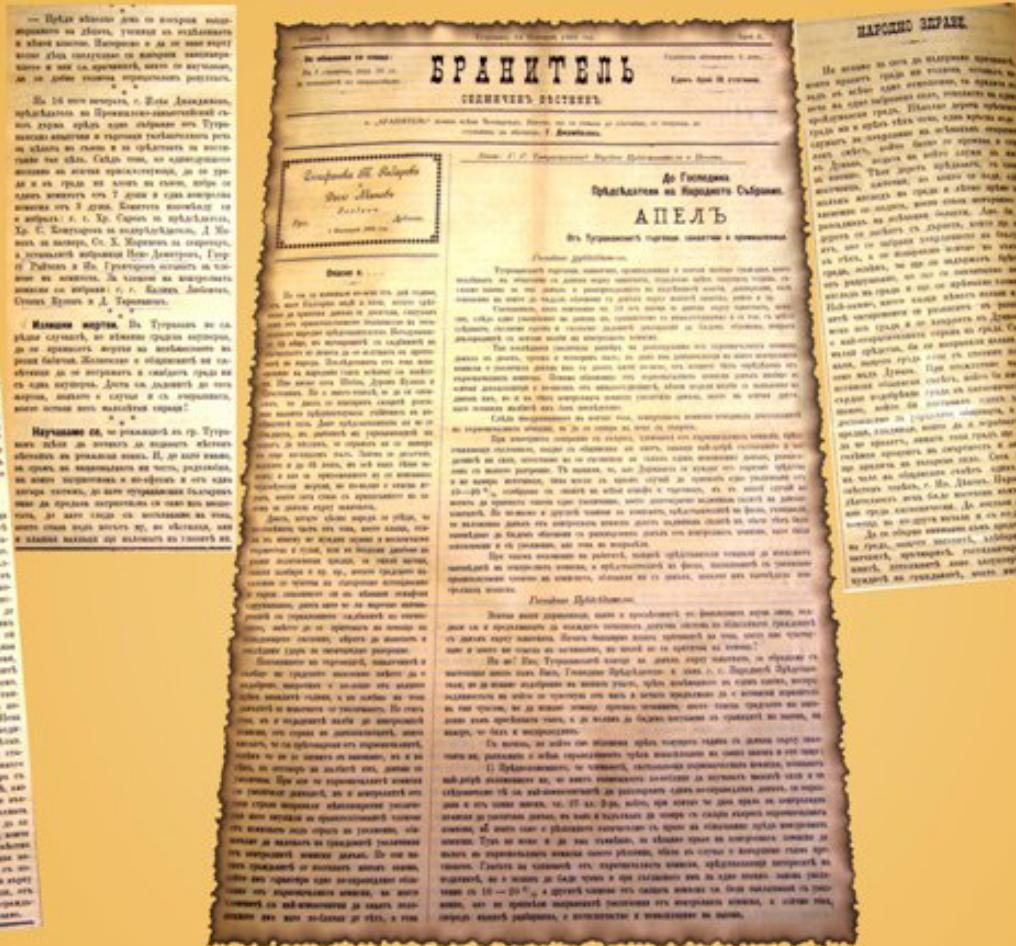
се установява у нас твърде късно, едва през 1848 г., с излизането на „Цариградски вестник“. Първоначално той обозначава периодичен лист, излизаш в по-къси срокове. Преди това, вместо вестник се употребява „известник“ – думата произлиза от „вест“, т. е. новина. Първият брой на в. „Български орел“ има подзаглавие „известник, гражданска, търговска и книжовен“. 1848 е годината, в която терминът „известник“ се замества от „вестник“. Промяната се дължи на засиленото руско влияние в българските земи по онова време, резултат от което е и споменатото възприемане.

ИСТОРИЯ НА ПЕРИОДИЧНИЯ ПЕЧАТ В ТУТРАКАН

След продължително затишие местната журналистика напомня за себе си след настъпващето на ХХ век. На 10 октомври 1902 г. излиза първият брой на седмичния в. "Бранител", който обявява в уводната си статия, че няма да показва политическо пристрастие и ще помага на населението в околията, особено на селяните, които „ще бъдат най-големият фактор за напредъка на града и околията във всяко отношение“. Още във втория брой обаче проличава привидността на неговата политическа необвързаност. Възхвалявайки тогавашното управление на държавата, което тогава е в ръцете на Прогресиволибералната партия, става ясно, че се защитават интересите на местните привърженици на Драган Цанков. Стопани на вестника е Г. Джамбазов, който го отпечатва в печатницата на Н. Мавродинов. От вестника излизат 9 броя.

Г. Джамбазов, който го отпечатва в печатницата на Н. Мавродинов. От вестника излизат 9 броя.

Тутраканъ, Петьченъ, Пазаръ

Тутракан, 1902 г.

“Журналистиката не бива да бъде чиниширана и затворена, а на нико не мориши“

Захарий Стоянов

Темите, които се разглеждат на страниците на тутраканския печат са разнообразни, а стилът е изпълнен със страсти, силни емоции и колорит на изказа. Изобилства от материали, анализиращи действията на общината и управляващите държавата и града. Много са и социалните неправди, породили журналистически реакции, свързани с грабителските апетити на лихварския бранш, бездействието и покварата на властимащите, съдбата на изпадналите в мизерия и др. Поместват се статии и с практическа насоченост, като възпитанието на подрастващите, народното здраве и др.

За новините изън Тутракан като източник на информация най-често се използват големите национални издания, както и някои чужди, затова са с позакъсняло отпечатване.

ИСТОРИЯ НА ПЕРИОДИЧНИЯ ПЕЧАТ В ТУТРАКАН

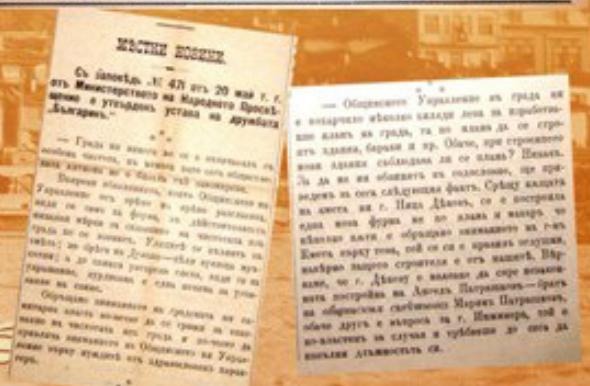
Вестник "Тутракански вести" води началото си от 8 февруари 1903 г. Той излиза с прекъсвания до 7 март 1907 г., достигайки 33 броя. Стопанин-редактор е Петър Габровски. Вестникът се отпечатва при Никола Мавродинов. Като местен обществен лист, той си поставя задача "не да противодейства на тая или оная партия", а да повдигне "булото, зад което се крият няколко тутракански власи". Противопоставя се на румънската пропаганда и се обявява срещу онези, които работят само в интерес на власите в града. Вестникът играе роля на неофициален печатен орган на дружбата "Българин", поддържа ориентация към Народолибералната партия. Бори се за овладяване на общинското управление и за спечелване на депутатски места от неговите привърженици и поддръжници.

Учителят и издател на
в. "Тутракански вести" Петър
Габровски със семейството си

Плаващи воденици при Тутракан

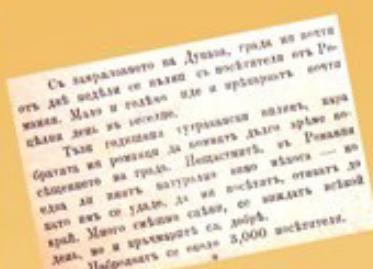

ИСТОРИЯ НА ПЕРИОДИЧНИЯ ПЕЧАТ В ТУТРАКАН

На 14 октомври 1903 г. излиза за първи път седмичният местен вестник "Ръководител", определян като издание в подкрепа на Народнолибералната партия. От брой 27 той е с подзаглавие "Независим орган", с редактор-стопанин Х. Симеонов и излиза в Тутракан – Балбунар (дн. Кубрат), а печатницата е на Н. Мавродинов. Последният 44-и брой е последен от 7 септември 1905 г.

Вестникът групира привърженици на Стамболовата партия, които чрез него се опитват да работят в угода на различните интереси.

Онъ сълзами, мокръ плакъ, изъ града зи
живъ склонѣти срадѣть отъ сладъ. Еднакъ
мечтъ отъ ляжки и душъ не ѿ разсвѣту. Роди-
братъ не може да заспѣтъ рѣбъ и съ прѣпѣ-
кѣтъ. Друго пакѣтъ имѣтъ, отъ което буде
хлопъкъ, а този, подложивъ яйца въ линъ.
Положенъ въ драматъ на концертъ, буде тъ Золоти-
ческата Танка или Франкона по гравадъ.
Бей тѣлъ да изпраха прудите — отговаре-
ние, сълза, сълза, въ линъ.

— На 24 тето, ученикът отъ касиетъ на училища, и въ кола на бдигатъ ученици, даден историкъ, разработенъ програмъ демонстрира, илюзии създава и другъ видъ по-често използвани създавачи. Напримеръ ще да се види чрезъ труда, грижа, използване старини и наследство за да се спомни чакъ човекъ отъ тия епохи, другаре, когото гладъ на място, но живее отъ събуденъ гармонично. Като се изучава практика бива малки, защото изложена са картини за първите по Русия—Поморската война, та за бъдещите да знаятъ, какъто е на човекъ.

Хотел „Дунав“ на Никола Керемедчиев,
1908 г.

ИСТОРИЯ НА ПЕРИОДИЧНИЯ ПЕЧАТ В ТУТРАКАН

Тутраканъ.—Печатница на Мавродиновъ

През първото десетилетие на XX век Тутракан се превръща в едно от най-значимите книгоиздателски средища на Североизточна България. Печатниците, които възникват в гр. Тутракан след Освобождението и в които се отпечатват местните вестници са на А. Д. Василева, на Владимир Стоянов и на Никола Мавродинов.

Пред сградата на книгоиздателство и печатница „Мавродинов“. Крайният вдясно е Петър Мавродинов. Снимката е от 40-те г. на ХХ в.

Най-голяма и модерна е печатницата на Никола Мавродинов, която е основана през 1898 г. За времето до 1913 г. в нея се отпечатват 11 периодични издания и над 60 книги художествена, историческа, социологическа и философска литература. През 1907-1908 г. тук се отпечатва култовото списание „Мисъл“, редактирано от д-р Кръстьо Кръстев и Пею Яворов. От печатницата излизат и сп. „Книгописец“, сп. „Нова струя“ с редактор-издател Ани Карима, теософското списание „Пътът“ и др. В нея се печатат и излизат по това време местни вестници „Бранител“, „Тутракански вести“, „Тутраканец“, „Ръководител“ и „Тутракански общински вестник“.

Към печатницата Никола Мавродинов организира и издателство. В издателската дейност най-близкият помощник е брат му Петър Мавродинов. Първата книга на книгоиздателство „Мавродинов“ е „Парламентаризът, народното законодателство и социалдемокрацията“ от Карл Кауцки. Сред издателската продукция са произведенията на Антон П. Чехов в 6 тома - първо издание на български език (1904-1906 г.), романът „Тома Гордеев“ (1905 г.) и писателя „Врагове“ (1906 г.) на Максим Горки, стихосбирките „Сън за щастие“ (1907 г.) и „Епически песни“ (1907 г.) от Пенчо Славейков, повестта „За свободата“ (1908 г.) от Ани Карима, стихосбирката „Сънят на любовта“ (1910 г.) от Емануил Попдимитров, учебна литература и др.

Между 1902 и 1913 г. в печатницата работят 15 души словослагатели и печатари, мнозина, от които са момичета и момчета на възраст 12-20 г., с начално образование. На 1 февруари 1907 г. в печатницата избухва стачка с искане за по-високи заплати и по-добри условия на труд. Мавродинов удовлетворява исканията на работниците.

Персоналът при печатница „Мавродинов“, началото на ХХ в.

Никола Мавродинов

Никола Мавродинов е роден на 18 юли 1876 г. в Тутракан. Той е брат на известния учител, общественик и деец на добруджанското освободително движение Петър Мавродинов. Завършил местното трикласно училище. За кратко се установява в Разград, където усвоява професията на печатарството и словослагателството. През 1895 г. се завръща в Тутракан като управител на книжарския клон на Симеон Икономов. През 1898 г. с кредит открива печатница. Към нея организира и книгоиздателство с много успешна дейност. След като Южна Dobруджа е окупирана от румънците през 1913 г. Никола Мавродинов пренася с семейство печатарските машини, материали, продукцията, както и архива на Тутраканска градска община в Русе, където се установява да живее. Имуществото престоява около две години на митницата, докато с решение на Народното събрание е освободено от мито. В това време печатните машини ръждясват, книгите и архива от 1862 до 1913 г. са безвъзратно повредени. Никола Мавродинов понеса тежко тези загуби и се разбалнява. Умира преждевременно през февруари 1917 г.

100 години Вестник "Напредък"

1910, 1911, 1912 г.

НАПРЕДЪКЪ

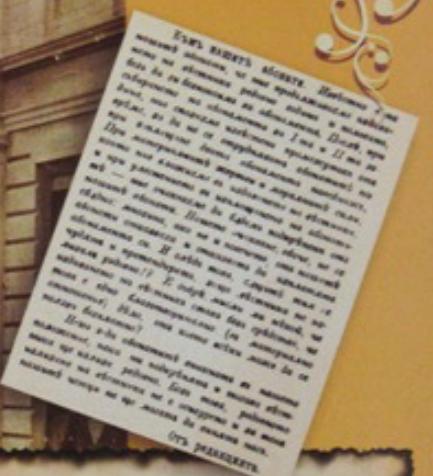
СЕДМИЧЕН ВОСТНИКЪ

Документ
обемност 250 л.
за писане
година 150 л.

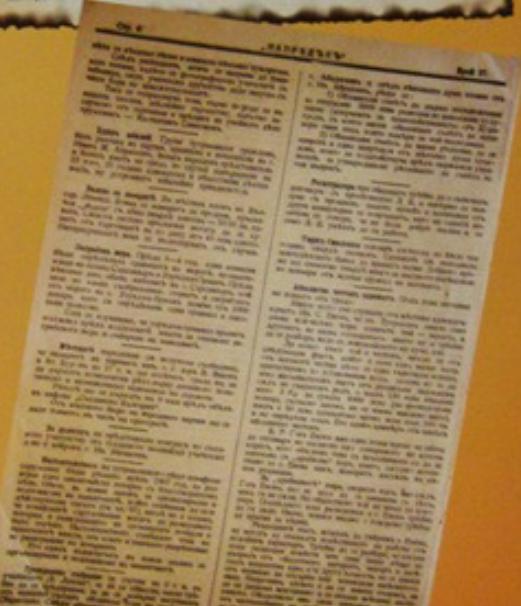
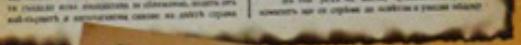
Издание
всеки Четвъртъкъ

За обикновен
и плати при съобщение
за споредници, 14

Издание
всеки Четвъртъкъ

Книжарница и печатница
на Вл. Кр. Стоянов, 1911 г.

Вестник “Тутракански глас”

Печатарският съюз на България
“Тутракански
ГЛАС”

Орган на Градски комитет на БКП, Градски общински съвет, ГНОС и ТКЗС – Тутракан

Началото

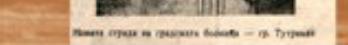
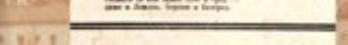
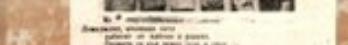
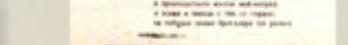
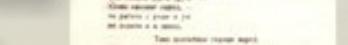
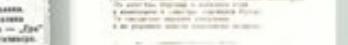
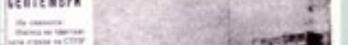
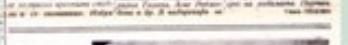
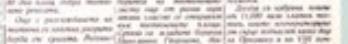
На 9 септември 1962 г. се появява първи брой на вестник „Тутракански глас“ – орган на Градския комитет на Българската комунистическа партия (БКП), Градски общински народен съвет (ГНОС) и ТКЗС. Излизането на вестника става възможно с решение на Окръжния комитет на БКП – Силистра от 15 юни 1962 г., утвърдено с писмо № 1357/1962 г. на ЦК на БКП. Разрешено е многотиражката да излиза 2 пъти месечно в две страници, в тираж 500 броя. Определена е редакционната колегия

с главен редактор Крум М. Шопов и членове: Рачо Змеев, Иван Йоргов, Тодор Атанасов, Захари Захарiev, Иван Георгиев и Цезар Николов.

В действителност функциите на главен редактор се поемат от Рачо Змеев, който е и основен организатор. Художественото оформление е дело на Йордан Йоргов. Първите броеве са издадени на доброволни, любителски начала. Средствата за издаване на вестника се осигуряват от ТКЗС, ГНОС, „Текстили и влакна“, ОТП, ТПК „Съединение“, Наркооп, ТПК „Нов живот“ и ТПК „Домостроител“. Отпечатва се в държавна печатница „Дунав“, Русе.

В унисон с историческото време, в което се появява, в. „Тутракански глас“ е подвластен на социалистическата идеология и пропаганда. Главната му задача е да „въздейства и мобилизира трудещите се, да разгари пламъка на социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на плановете за 1962 г. и поетите обещания в чест на VIII конгрес на БКП“. Обещава на читателите, че на страниците му ще намерят място всички въпроси, които вълнуват хората в района.

пл. „Суворов“, 60-те години на XX в.

ул. „Трансмариска“, 60-те години на XX в.

Изложба от старинни документи и предмети от градския архив

Предвестник на периодичния печат в Тутракан през периода на социализма са многотиражките „Добруджанска дума“ и „Тутраканска местна промишленост“.

Многотиражката „Добруджанска дума“ – орган на партийното бюро, дирекционния съвет и профкомитета на ДЗС „Янко Забунов“ – Тутраканско, е издавана по време на жътвената кампания през 1957-1960 г. Освен в Тутраканско е разпространявана и в Исперихско.

„Тутраканска местна промишленост“ е орган на партийното бюро, профкомитета, комитета на ДКМС и администрацията при Промишлен комбинат „Трансмариска“, излизал с няколко поредни години до 9 септември 1962 г.

Вестник “Тутракански глас”

„Тутракански глас“ В началото на ХХI Век

Вестник „Тутракански глас“ уверено навлиза в ХХI век. Той се издава от СНЦ „Тутракански глас“. Със своята модерна визия и актуално съдържание вестникът се утвърждава като регионален седмичник, отразяващ събитията в общините Тутракан и Главиница. Първоначално главен редактор е Тамара Спасова, в екипа са още Мая Иванова, Елена Тодорова и Калина Грънчарова. От 2007 г. главен редактор е Калина Грънчарова.

От 2005 г., като регионален седмичен вестник, започва да излиза вестник „Тутракански бряг“. Той се издава от „Бряг Медия Груп“ и се списва от русенски журналисти. След 2008 г. излиза като подлистник на в. „Силистренски бряг“.

Вестник “Тутракански глас”

Половин Век...

Да, 2012 година е юбилейна за вестник „Тутракански глас“!

Вашият любим вестник, уважаеми читатели, става на цели 50 години!
Половин век...

Половин век той не е прекъсвал съществуването си и така се оказа в привилегированото положение да е най-продължително издавания вестник в Силистренска област.

Различни като политическа система са били годините, през които той е минал. От архивните му страници ни гледат лица, четем за събития, които наричаме „най-близка съвременна история“.

В по-новите, демократични години, във време на конкуренция, „Тутракански глас“ е най-търсеното четиво за своите абонати и почитатели. Не заради друго, а заради верния и точен поглед върху ежедневните събития, с гарантираната възможност да е полезен при разрешаване на конфликтни и проблемни ситуации на своите читатели.

Екипът, който го издава, ще продължи да търси новините и да ви прави съпричастни към всички актуални събития. Вие, читателите, ще бъдете неговите герои, защото го заслужавате.

Вашият интерес към „Тутракански глас“ е нашата истинска награда!

Благодарим Ви!

Калина ГРЪНЧАРОВА,
Главен редактор

Договорите за сметопочистването – още едно тежко наследство

Румен Петков "претопля предизборни манджи", в Главиница бойкотират сесия

Съдът върна обвинителния акт на прокуратурата

Тутракан ме дари със симпатия и добронамереност

Походът „По стъпките на четата на Танко войвода“ ще стартира на 30 май от дунавския бряг край с. Пожарево

Един тутраканец в Либия

• Българският в гору 10-годишен младеж изпитва смешни моменти във френската столица. Група от французи събраха на 7 май на площад „Одеон“ в Париж „Българският“ и „Българският“ и им дадоха на кораба им „Българският“

Общинската избирателна комисия е факт, чака се решение на ЦИК

Плажът на река Дунав – незаконен, но необходим...

Le Roi est mort, vive le Roi или „Баста!“ на политическото статуико в Силистренско

След една седмица ще се конституира новия Общински съвет

Ще работим честно за каузата на общината

С блага дума железните порти се отварят

Местната власт в Тутракан влиза в правомощията си

• Дени Константинова и Михаил Жаров за първи заместнички-министри

• Е Гюнчева Положиха основите на ново управление

• Шахът учи на самостоятелно мислене

100 години Вестник "Напредък"

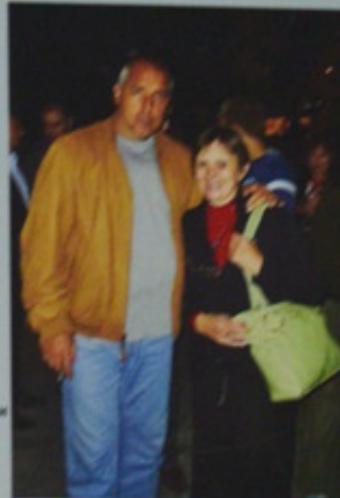
От центъра на събитията до читателя

Проф. Милена Панчева - дъщеря на поетесата Блаженка, чийто стилове са отпечатани във в. "Напредък" през 40-те години на XX век, е съл. редактор на обновения вестник Тутраканска спаска при честването на 110 години от рождението на поетесата в читалището на Тутракан

Президентът на Р. България (1997 - 2002 г.) Петър Стоянов е общинският и муниципалният ръководител на Тутракан при честване на 92-а Тутраканска спаска, септември 2008 г.

С български премиер на България Бойко Борисов на 4 мартови 2007 г., в Тутракан, по време на местните избори

Общинският съвет в Тутракан - винаги на пристига на вестника

В. "Напредък" пръв отиде и застъпчило ограждания най-голям пожар в Тутракан през януари 2009 г.

Гл. редактор Т. Слъскова сред колегите от страната при експремиера Симеон Саксо-Кобург-Гота

Читатели с нетърпение разглеждат новия брой на своя вестник "Напредък"

Срещата с големите творци на България в Тутракан, октомври 2008 г., е широко отразена във вестника

На Трифон Заразан през 2009 г. в Тутракан
гост е Руският консул Торини
(втори отляво-надясно)

Извуката на генерал Киселов - герой при Тутракан (1916 г.) - Мария Киселова с интерес чете в. "Напредък"

Владимир Колев от фирмата на Стево Хараламбев прави предпечатна подгответка на вестника

Управлятел на печатница "Каварна"
София, Павел Ковачев